

УВОД

Наслеђивање, у наследноправном смислу, је стицање заоставштине умрлог лица од стране наследника, путем ступања у имовинско-правне односе у којима се налазило умрло лице у моменту смрти, на место тог лица. Умрло лице се назива оставиоц, а оставилац који је сачинио тестамент назива се тестетор или завешталац. Лице које ступа у имовинске односе назива се наследник. За имовину која је припадала умрлом у моменту смрти употребљава се назив заоставштине.

Да би могло да дође до наслеђивања потребно је да се испуне неки основни услови. Ти услови су:

1. смрт физичког лица
2. постојање заоставштине
3. постојање наследника
4. постојање правног основа за наслеђивање

Док не умре неко лице нема ни говора о наслеђивању. Ако је лице умрло, а нема заоставшину, опет не може да дође до наслеђивања, јер нема шта да се наслеђује. Када је лице умрло и оставило заоставштину, а нема наследника који хоће и који могу да наследе, не може да дође до наслеђивања, јер нема ко да га наследи. Најзад, да би лица која желе да наследе стварно постала наследници, потребно је да постоји основ за наслеђивање.

СМРТ ОСТАВИОЦА

Први и основни услов за наступање наслеђивања јесте наступање смрти физичког лица. Смрћу физичког лица отвара се поступак за расправљање његове заоставштине, а исто дејство има и проглашење несталог лица за умрло. У нашем праву, као и у свим савременим правима, важи познато правило Римског права: живи се не наслеђују (*Viventis non datum hereditas*). Дакле, о стицању неке имовине путем наслеђивања може се говорити само када је умрло физичко лице чија је била та имовина.

1. ФАКТИЧКА СМРТ ФИЗИЧКОГ ЛИЦА

Физичко лице је сваки жив човек, људско биће, без обзира на здравствено стање, пол и старост. Фактичка (биолошка) смрт физичког лица постоји када су трајно престале све животне функције његовог организма.

Клиничка смрт физичког лица наступа када престану најважније животне функције, али те функције нису трајно престале, па постоји могућност да лице оживи. У случају клиничке смрти не долази до наслеђивања. Смрћу престаје да постоји физичко лице, а тиме и његова правна способност.

Када наступи фактичка смрт физичког лица долази до отварања наслеђа (*delatio hereditas*).

Оставилац може бити било које физичко лице, без ограничења. Није важно колико је старо то физичко лице. Оставилац може бити и новорођенче које је живело само неколико минута а потом умрло, ако је иза себе оставило неку имовину.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com